

POZVÁNKY

Region Žatec – Podbořany

Krajanské setkání v Podbořanech

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel **region Žatec-Podbořany** a oblastní organizace Českého svazu bojovníků za svobodu v Žatci, v rámci oslav 100. výročí založení republiky zvou své členy a ostatní příznivce a zájemce o činnost sdružení a svazu z Podbořanska, na krajanské setkání, které se uskuteční **v pátek 19. října 2018 od 14 hodin v Národním domě v Podbořanech.**

Program:

- 14.00 prezence, prodej knih s volyňskou tematikou
- 15.00 zahájení – Podíl volyňských Čechů na vzniku a osvobození republiky
- 15.30 obnovení činnosti sdružení na Podbořansku, volba přípravného výboru
- 16.00 přihlášení nových členů do sdružení a svazu
- 16.30 diskuse a závěr

V rámci setkání bude poskytnuto občerstvení, které bude částečně hrazeno z prostředků sdružení a svazu. Vzhledem k zajištění občerstvení se **přihlaste co nejdříve na tel. 770 144 521 u p. Edity Langpaulové.**

Srdečně zveme. Výbory SČVP a ČSBS

Pozvánka na konferenci

„Češi v zahraničí: jejich podíl na vzniku a obnově Československa“

k výročí 100 let naší státnosti v sále **Domu armády v Praze Dejvicích** ve **čtvrtek 8. listopadu 2018.**

Máme zajištěn autobus. Odjezd z **Podbořan v 7.00 hodin od restaurace „U růže“**, v **7.25 od kanceláře v Tolstého ulici v Žatci**, v **7.30 od Zvonu**, v **7.35 od Moskvy**, z **Loun v 8.00 od Luny**, v **8.05 od Billy**. Zájemci se při-

hlásí vždy v **pondělí od 10.00 do 12.00 hodin osobně v kanceláři v Tolstého ulici nebo na telefonu 415 710 734.**

Příspěvek na dopravu ve výši 100 Kč na osobu bude vybírán v autobusu. Občerstvení zajištěno zdarma. Srdečně zveme členy a jejich rodinné příslušníky.

Výbor regionu Žatec

Výroční členská schůze regionu Teplice

Výroční členská schůze regionu Teplice se uskuteční v **pátek, 9. 11. 2018 od 14 hodin** v salonku **restaurace Aladdin** na Masarykově třídě v Teplicích.

Za výbor regionu Vlasta Holmanová

Setkání členů a přátel regionu Šumperk

Region Šumperk zve všechny své členy a přátele na podzimní přátelské setkání, které se uskuteční **v sobotu 10. listopadu v jídelně bývalého podniku Moravolen v Šumperku od 13.30 hod.**

Srdečně zve za výbor regionu Jaroslav Miller

Konference 8. 11. 2018 v Praze

Dne **8. 11. 2018** se v **Domě armády Praha (Vítězné náměstí)** bude konat konference na téma:

Češi v zahraničí: jejich podíl na vzniku a obnově Československa. K výročí 100 let naší státnosti.

Začátek je plánován na **9.30 hodin**. V rámci konference je plánována i premiéra celovečerního dokumentu „Bojovníci ze západní a východní fronty. Deníček RAF“.

Vstup volný, není třeba se nikde hlásit.

OZNÁMENÍ

Vzpomínka na Vladimíra Tenglera – bylo by mu 100 let

Tak jako letos slavíme 100 let Československa, vzpomínáme v našem regionu na výtečného člověka – vlastence Vladimíra Tenglera. Dovolte mi tedy krátkou vzpomínku na tuto nezapomenutelnou postavu. Patřil k zakladatelům naší krajanské organizace po roce 1991 u nás. V roce 2007 mu bylo na návrh našeho regionu uděleno Čestné členství ve Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel.

Jeho životní dráha byla velmi pestrá. Narodil se 9. září roku 1918 tak jako o měsíc později naše republika. Za druhé světové války byl nejprve odveden do ruské armády a později přestoupil do československého armádního sboru, kde působil na postu dělostřelce – miřiče. Zúčastnil se osvobozujících bojů, přes Karpaty, Duklu a Slovensko v květnu 1945 došel do Čech. Touto válečnou cestou ztratil své dva bratry. Po skončení války se vrátil spolu s dalšími vojáky ke své rodině na Volyň. V roce 1947 pak přijel posledním transportem do země svých předků. S rodinou se usídlil na Osoblažsku. V roce 1957 se přestěhoval s celou rodinou do Hněvotína. Spolu s manželkou Emílií vychoval tři dcery – Mílu, Tonču a Aničku.

Byl to člověk veselý a kamarádké povahy, rád maloval, zpíval, byl vděčný posluchač dechové hudby a také oddaný vlastenec – jak se na správného volyňáka patří.

Za olomoucký region Vladimír Polák

Hněvotín odhalí pamětní desky se jmény volyňských bojovníků. **V sobotu 27. října 2018 v 14.00 hod.**, v podvečer velkých oslav 100. výročí republiky, budou na pomníku padlých v Hněvotíně (naproti Obecnímu úřadu) odhaleny mramorové desky se jmény volyňských Čechů, kteří ve vesnici žili a kteří se účastnili osvobozovacích bojů.

Výzva: Rekonstrukce kaple na Martinovce

V letošním roce byly vykáceny stromy na hřbitově na Martinovce a občané z Martinovky a Hrušvice chtějí zrekonstruovat římskokatolickou kapli stojící na tomto hřbitově a tak zachovat památku na Čechy. Na žádost Volodi Michalčina Vás vážení krajané a členové sdružení žádám, zda se mezi vašimi fotografiemi nenajde fotografie hřbitova a kaple na Martinovce z ob-

dobí před r. 1947. Podle nalezených fotografií chtějí tuto rekonstrukci provést.

Kaple na Martinovce

Vyhlašuji také sbírku na rekonstrukci římskokatolické kaple na hřbitově na Martinovce.

Číslo konta 189497857/0300. Do zprávy pro příjemce uvést: **Kaple Martinovka a svoje jméno a příjmení.** Dotazy a informace na tel: 721 066 688, e-mail: Baca.Jaroslav@seznam.cz.

Báča Jaroslav

Naděje má jméno Kvasilov

(K pětasedmdesátinám Pamětního listu volyňských Čechů)

Dva letos nejčastěji připomínané letopočty krajské historie. **Rok 1868 – sto padesát let** od založení české vesnice **Hlinsk**, počátek **organizovaného českého vystěhovalectví na Volyň**, a **pak rok 1943 – sedmdesát pět let** od 13. července, kdy byl **vypálen Český Malín** a povraždění jeho obyvatel. **Hlinsk – zrod, Malín – tragický zlom, zmar.** Červenec 1943 ovšem přinesl i **naději** na ukončení marasmu života na Volyni – **Pamětní list volyňských Čechů.** Myšlenka požádat prostřednictvím **Pamětního listu** prezidenta **Edvarda Beneše**, vedoucího představitele londýnského exilu, aby svým vlivem prosadil zahájení jednání vlád ČSR a SSSR o **povolení repatriace volyňských krajanů do staré vlasti**, se zrodila mezi volyňskými krajanými, muži a ženami, vojáky československé brigády v Sovětském svazu, dislokované tehdy v Novopchersku v Saratovské oblasti. V listu krajané připomínali, že volyňští Češi bojují v čs. vojenských jednotkách v SSSR, Anglii a na Středním východě a zhruba 1000 mužů (šest odvodních ročníků českých branců z Volyně) slouží v Rudé armádě. Po válce chtějí žít jako země-

dělci a řemeslníci v Československu, být jeho dobrými občany. Příběh **pamětního listu** z července 1943 je spjat s Čechy z **Kvasilova**, vesnice nedaleko Rovna. **Kvasilov** se stal v září 1939 **nadějí – spásou pro příslušníky československého legionu z Polska** ztracené v probíhající německo-polské válce, **i pro emigrující civilisty** – pracovníky českých zastupitelských úřadů či zaměstnance českých podniků v Polsku. Mnozí z nich našli šťastný azyl v tamních českých rodinách. Pozdější generálové Oldřich Kvapil a Richard Tesařík s vděkem vzpomínali na rodinu **Kadavých** z Kvasilova, u nichž půl roku za stravu a možnost spát v čisté posteli pečovali o koně, čistili stáj i chlév, kosili trávu a česali ovoce. Když českoslovenští emigranti navázali kontakt s plk. Svobodou, opustili 20. března 1940 Kvasilov, aby se vydali na anabázi, při níž je čekaly internační tábory v Orankách a v Suzdal, některé transporty do Francie, Anglie a na Střední Východ, menší část zůstala v SSSR. Obyvatele Kvasilova jako jiné české vesnice na Volyni zasáhly vlny bolševických persekucí. Obětí NKVD se stal i bývalý československý hono-

rární konzul na Volyni Ing. Vladimír Svárovský, majitel kvasilovské strojírny, jenž po zatčení zemřel ve vězení. Devět Kvasilováků naložili do nákladních železničních vozů a odvezli do severního Kazachstánu, kde v krutém vnitrozemském podnebí a za bídného ubytování, bez možnosti volného pohybu mimo vymezenou oblast, měli pracovat v sovchozu.

Anna Šuttová, roz. Perná z Kvasilova

Příznačný byl osud rodiny Perných, potomků **Josefa Perného**, (1839–1888) ze **Slavhostic** na Jičínsku, iniciátora založení Kvasilova. Maminku **Ludmilu** (nar. 1880) vysídlili kvůli fotografii, z níž příslušníci NKVD poznali, že byla manželkou carského důstojníka, dceru **Aničku** (nar. 1909) provdanou **Šuttovou**, kvůli manželství s polským důstojníkem, a syna **Jaroslava** (nar. 1906), starostu kvasilovského **Sokola**, absolventa zemědělské školy v Československu, odvezli, když se na nádraží s matkou loučil. Jaroslav se v sovchozu vypracoval z dělníka do funkce hlavního agronoma. Když v prosinci 1941 v novinách četl o formování československé vojenské jednotky v Buzuluk, požádal o uvolnění ze sovchozu, a 13. února 1942 po strastiplné cestě do Buzuluku dorazil. Tam se setkal s Richardem Tesaříkem a dalšími vojáky, jež znal z doby jejich kvasilovského azylu.

Plukovník Jaroslav Perný

Ludvík Svoboda po jeho informaci o poměrech ve vyhnanství poslal pro krajan-
ské rodiny vysídlené do Kazachstánu
železniční vagon. Do Svobodovy jed-
notky se pak přihlásila více než šede-
sát let stará maminka **Ludmila Perná**,
syn **Jaroslav Perný**, zařazený do pro-
titankové roty, jenž pak prošel všemi
bitvami, počínaje Sokolovem a válku
končil ve funkci náčelníka štábu pro-
titankového pluku, i sestra **Anička**,
tedy **Anna Šuttová**, pracující později
ve štábní kanceláři. Aničku též pověřili
úkolem vyšívat bojovou zástavu 1. čs.
polního praporu v SSSR hesla **Pravda**
vítězí a **Věrní zůstaneme**.

Bojová zástava 1. čs. samostatného praporu
v SSSR, vyšívatí hesel *Pravda vítězí* a *Věrní*
zůstaneme byla pověřena **Anna Šuttová**,
roz. **Perná**

Sourozenci **Jaroslav Perný** a **Anička**
Šuttová, rozená **Perná**, se stali v jed-
notce mluvčími volyňských Čechů,
a spolu s důstojníkem **Václavem**
Beranem (1913), hospodářem bri-
gády, jsou autory textu Pamětního
listu volyňských Čechů. **6. července**
1943 Anička Šuttová, **Perná** text do-
psala, spis byl opatřen tuhými deskami
a podle původního záměru měl být
prostřednictvím Ludvíka Svobody a ná-
čelníka čs. vojenské mise v SSSR plk.
Heliodora Píky poslán kurýrní poštou
do Londýna. Když Svoboda obávající
se negativní reakce sovětských orgánů

zprostředkování odmítl, uložil Václav
Beran list do trezoru a uvažovalo se jak
postupovat dál. Příležitostí mohla být
návštěva prezidenta Beneše v Moskvě
v prosinci 1943. Ovšem chystané se-
tkání prezidenta s československými
vojáky v Kyjevě bylo s ohledem na ne-
zcela bezpečnou vzdušnou cestu zru-
šeno. Edvard Beneš proto pověřil náčel-
níka prezidentské kanceláře generála
Antonína Hasala (za války užíval krycí
jméno **Nižborský**) úkolem navštívit
jednotku a v jeho zastoupení odevzdat
příslušníkům brigády čs. vyznamenaní.
K tomu došlo 24. ledna 1944 na sta-
novišti brigády ve Vysokém, nedaleko
Kyjeva. Václav Beran po slavnostním
aktu pozval generála Hasala do polní
kanceláře na horký čaj, a tam des. Anna
Šuttová generálu pamětní list předala.
Hasal přislíbil předat list osobně pre-
zidentovi a vyjádřil přesvědčení, že ten
udělá vše pro uskutečnění repatriace.
Tolik vzpomínky Václava Berana. Více
o listu nevíme. Prezident se posléze
dvakrát (v Košicích a v Praze) setkal
s volyňskými Čechy, probíhala obtížná
sovětsko – československá repatriční
jednání, Beneš se kvůli repatriaci ob-
rátil osobním listem přímo na Stalina.
Teprve uzavření mezivládní repatriční
dohody v červenci 1946 otevřelo cestu
železničním transportům, které od
února 1947 začaly volyňské krajany do
ČSR přivážet.

Jaké byly poválečné osudy autorů
textu Pamětního listu volyňských
Čechů? **Jaroslav Perný** byl v létě 1945
jmenován velitelem zvláštní vojenské
skupiny Žatec, v roce 1947 demobili-
zován. Byl nositelem sovětských a čs.
vyznamenání (6× čs. válečný kříž
1939), prodělal dvě těžká zranění na
Dukle a ve Vysokých Tatrách. Působil
jako funkcionář Svazu Čechů z Volyně,
přičemž jeho činnost v 50. letech mo-
nitorovala StB. Usadil se v Liběšicích
na Žatecku, byl zvolen předsedou tam-
ního JZD. V roce 1958 mu Mezinárodní
sdružení pěstitelů chmele (MSPCH)
udělilo Chmelařský řád. Zemřel v roce
1994 jako plukovník v záloze. **Anna**
Šuttová, roz. **Perná** skončila válku
v hodnosti poručice. V roce 1947 se po-
druhé vdala za Václava Berana, s nímž
pak sdílela jeho tragický osud. Zemřela
26. 3. 1981. Její syn z prvního manželství
Jiří Šutt (1927–1998), jehož otce Jakuba
jako polského důstojníka nejspíš po-

pravili příslušníci NKVD v Katyňském
lese, byl v roce 1942 v Buzuluklu za-
evidován do čs. zahraniční armády.
Zúčastnil se bojů na východní frontě,
absolvoval v SSSR pilotní školu. Po
válce zůstal v armádě. Bohužel v rámci
leteckého dne 4. 9. 1949 v Brně hava-
roval při předvádění vzdušné akroba-
cie a utrpěl těžká zranění s trvalými
následky. Následně byl přeložen do
výslužby jako invalida. **Václav Beran**
skončil válku jako intendant a velitel
týlu 1. čs. brigády v SSSR. Dosáhl hod-
nosti podplukovníka, v letech 1946–49
byl profesorem na Vysoké škole válečné.
Pak jej z politických důvodů zatkli,
v letech 1949–1952 byl vězněn a zba-
ven hodnosti. Jeho rodinu vystěhovali
z Prahy do Dobřichovic na Berounsku.
V roce 1964 byl Václav Beran rehabili-
tován, za Pražského jara v roce 1968 se
mohl vrátit do armády, sloužil do roku
1970. Zemřel v roce 1996.

*Životní osudy autorů Pamětního
listu volyňských Čechů z roku 1943
byly neradostné. Mějme v paměti
rod Perných z Kvasilova – ma-
minku Ludmilu, dceru Aničku, syna
Jaroslava. Zajedme se podívat do
Liběšic u Žatce, nového působiště
Kvasilovských. Na pomníku v parku
čteme jména padlých hrdinů, na ulici
potkáme potomky rodů, legend 2. čs.
odboje. Kvasilov zůstává symbolem
naděje – víry v existenci dobrých lidí.*

Jaroslav Moravec

Volyň 2018

S věkem člověk víc a víc touží poznat
svoje kořeny, zvláště když už se není
koho ptát. Proto jsem i já začala pátrat,
ptát se a nacházet odpovědi na jedno-
duché otázky typu: „Kde se narodila
moje prababička?“ Ani chvíli jsem ne-
váhala, a když jsem zjistila, že se budu
moci podívat do vlasti mých předků,
začala jsem hledat ještě intenzivněji.
Zájezdem na Volyň jsem žila, včetně
mojí rodiny, od počátku, kdy se ohlásilo
jeho konání.

Kde se narodila moje prababička?
V Michalovce u Rovna – Rivne. A já
jsem tam z města Rovna dojela v čer-
venci 2018 taxíkem, za pár hřiven,
s paní Jiřinkou. Bylo to jen 35 kilome-
trů, silnice se nepodobaly ani zdaleka
naším okreskám, ale díky skvělému

řidiči jsme dorazily na místo určení. Bylo to krásné. Pátrala jsem po starém českém hřbitově, ale ten byl bohužel moc zarostlý, tak jsem alespoň zavítala k evangelickému kostelu, kam moji předci chodili, když v Michalovce bydleli. Dokonce jsem šťastnou náhodou narazila na příbuzné od rodiny Chloupků, kteří bydlí ve stejné vesnici jako moji rodiče. To je ten paradox. Člověk ujede tři tisíce kilometrů, aby potkal příbuzné někoho, s kým pomalu sdílí plot. Sice jsem nenašla žádný konkrétní důkaz, stopu, po prarodičích. Mě v srdci jenom hřeje pocit, že jsem tam byla. Nic víc vědět nepotřebuji.

Nyní zpětně můžu říci, že jsem šťastná, za příležitost vidět všechno na vlastní oči. Luck, Rovno, Žitomir, Užhorod. Nevěřila bych, jak jsou lidé na Ukrajině milí a neustále vzpomínají i lidovými tradicemi na volyňské Čechy v dobrém. Měla jsem nejprve strach, někdy jsem se dost divila. Třeba, když jsem si v kavárně nemohla vyfotit dorty ve vitríně – protože je Ukrajina ve válečném

stavu. Nebo když z autobusu vidíte, jak se vedle silnice spokojeně pasou, krávy, kozy. A koňský povoz je normální dopravní prostředek. Ve vzpomínkách jsem se vrátila zpět k babičce a dědovi.

Památník obětem v Českém Malíně

Pieta v Českém a Ukrajinském Malíně je kapitola sama o sobě. Pro mě dost emotivní zážitek z události, která se stala před 75 lety.

Jsem vděčná, že moje kořeny sahají do tak laskavé země s otevřeným srdcem, krásnou přírodou a bohužel, chudou přítomností. Jsem vděčná za zájezd, za skvělou organizaci děkuji panu Báčovi, paní Ivance a paní Martínkové, a zároveň přeji všem volyňským Čechům pátrajících po svých předcích hodně zdaru. Ukrajina za to stojí a je to země neomezených možností.

Radka Vetyšková, Chomutov

Poděkování aneb jak Vás může historie překvapit – Zajíců a Zajíčků z Volyně

Dlouho jsem přemýšlela, zda mám napsat či nikoliv, ale nakonec jsem usoudila, že při všech těch vzpomínkách na mrtvé, je třeba poděkovat lidem, kteří žijí a kteří se snaží/snažili předat část své historie a vzpomínek dalším generacím a možná ani netuší, že jejich odkaz byl vyslyšen a použit pro sestavení historie dalších rodin.

Můj velký dík patří panu Josefu Vlkovi za knihu Historie Českého Boratína a panu Vladimíru Samcovi za knihu Kronika obce Dembrovka, ani jeden mě osobně nezná, ale díky nim, zná naše rodina původ části našich předků a s panem Samcem nám dokonce koluje v žilách společná krev.

Jak to tedy bylo? Asi před 1,5 rokem jsme se sestrou vytáhly zápisky z 90. let, kde byla uvedena data našich prarodičů a částečně praprarodičů, teta nám dala rodný list našeho pradědy Václava Zajíce vydaný roku 1956 v Brně a tam bylo uvedeno: Václav Zajíc nar. 28/8/1885 Český Malín, otec Matěj, syn Josefa a matka Barbora Samcová a dále rodný list dědy s údaji Josef Zajíc nar. 1/2/1919 Malovaná, otec Václav a matka Marie roz. Zajíčková, věděli jsme, že Barbora i Marie zemřely mladé kolem 35 let a Matěj i jeho syn Václav měli druhou ženu a to bylo vše.

Najela jsem na stránky scvp.eu a začala číst všechnu literaturu tam uvedenou a zaujala mne kniha pana Vlka o Boratínu a tam byli uvedeni Zajíčkovii..., dvě rodiny, obě měly Marii. Znovu jsme přečetly zápisky od prastrýce Václava Zajíce (1928–2003), kde vzpomíná na své dětství v obci Malovaná a uvádí, že první žena jeho otce Václava byla Zajíčková z Krupa-Hranice a druhá (jeho maminka) byla Marie Benešová z Boratína. První úspěch byl na světě a hned dvojnásobný našly jsme původ obou manželů pradědy Václava, neboť obě rodiny (Zajíčková i Benešová) byly původně z Boratína. Zároveň se nám podařilo kontaktovat i potomky bratra Marie Zajíčkové – Antonína a získat fotografie a údaje a to vše díky dílu pana Josefa Vlka a jeho ženy.

Měly jsme radost a tak jsme zkusily štěstí a dál četly... a o Zajících skoro

V červnu 2018 vydalo SČVP 68stránkovou brožuru Návraty Volyňských Čechů. Tato brožura byla vydána jako doprovodná brožurka či katalog k naší putovní výstavě a je doplněná o některé další příběhy. Na vytištění této publikace přispěli:

Miloslav Šťastný z Hrušvice syn Miloslava Šťastného rodu Václava Šťastného z Díry 10.000 Kč; Jiří Čajan z Krnova 5.000 Kč; Ing. Viktor Kovalec z Rapotína u Šumperka 5.000 Kč; Ing. Bohuslav Sršeň ze Šumperka 5.000 Kč; OS Antona Erpse k záchraně hřbitova v Malé Zubovščině (Vladimír Turek) 5.000 Kč; rodina Šťastná z Radičevse u Žatce 2.000 Kč; Kučerovi z Litoměřic 1.500 Kč; Jaroslav Báča a Ivana Böhmová z Černic u Horního Jiřetína 1.000 Kč; Lachmanovi z Litoměřic 1.000 Kč; Mgr. Ludmila Čajanová z Krnova 1.000 Kč; Martin Čajan z Prahy 1.000 Kč; Jiří Jetenský z Miřejovic u Litoměřic 1.000 Kč; Miroslav Lešák z Žatce 1.000 Kč; Klabanovi z Velkých Losin 1.000 Kč; JUDr. Dagmar Nygrínová z Prahy 1.000 Kč; Stanislava a Hana Sabolovi z Lysovic 1.000 Kč; Vendolský Josef 1.000 Kč; Vlasta Holmanová z Teplíc 500 Kč; Jiřina Kolářová z Prahy 500 Kč; Čevelovi 500 Kč; Doc. PhDr. Boris Iljuk CSc z Josefova 100 Kč.

Cena brožury je 40 Kč a můžete si ji objednat u svých předsedů regionu.

Všem dárcům děkujeme!

nic, prohledaly jsme okolí Kutné Hory a Čáslavi a žádný Matěj... tudy cesta nevedla... Napadlo mě zkusit to přes Samec – sice je to obvyklé příjmení, ale pan Vladimír Samec to má také hezky popsáno ve své knize. Sestra začala číst matriky Blatné a okolí a našla rodinu Samec, která odešla na Volyň, dcera Barbora *1856, ale chyběly nám ještě nějaké děti..., rodina se několi-krát stěhovala a pak najednou objevila zápis v knize narození obce Lom u Blatné, 1860 narozen Matěj Zajíc, syn Josefa, podle gruntovních knih našla záznam o prodeji z roku 1870 a bylo jasné, i kdy odešli. Dále zjistila, že náš rod Zajíc vlastnil grunt pojmenovaný Zajícův již roku 1595..., ale to už není o Volyni. I zde jsme získaly nějaké potomky z různých větví a děkujeme za

poskytnuté údaje a fotky. Na Barboru roz. Samcovou asi všichni zapomněli, protože zemřela někdy mezi rokem 1891–1895 v Českém Malíně, zpět do Čech se vrátil jediný její potomek – můj praděd Václav, všichni ostatní Zajíci odešli do USA a od roku 1948 o nich nemáme zprávy. Zbývá jen konstatovat, že otec pana Vladimíra Samce, autora knihy Kronika obce Dembrovka, a můj praděd Václav Zajíc byli bratřenci, a tak ještě jednou děkuji panu Vladimíru Samcovi za možnost vypátrat původ našich předků, o kterém bychom jinak neměly ani tušení.

Tak to by bylo vše o našich Zajících a Zajíčcích z Volyně.

Když jsem u děkování, tak musím ještě vzpomenout naši milou **pra-**

tetu Emílii Zajícovou roz. Stránskou (manželku Václava Zajíce a zároveň sestru naší babičky Marie), která nám pomáhala a pomáhá vzpomínkami a v září oslavila krásných 85 let a pak ještě „tetu“ (správně sestřenicí našeho dědy Vladimíra Kordulíka) **paní Olgu Bílkovou roz. Glajchovou**, která se v těchto dnech dožívá úžasných 95 let a pomohla nám při identifikaci fotek rodiny Černých – jejího dědečka/nášeho prapradědečka a jeho rodiny. Obě dámy jsou stále velmi čiperné na těle i na duchu.

Všem přeji hodně zdraví a dostatek sil do dalších dní.

*Ing. Marcela Kordulíková, Chomutov
29/9/2018*

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

Region BRNO

V říjnu oslavuje **83 let pan Miroslav Rejchrt** z Michalovky, nyní Brno; **83 let pan Jiří Bureš** z Berežky nyní Vojkovic; **82 let pan Josef Běhavý** z Volkova, nyní Loděnice; **82 let paní Olga Vrbová** z Tvoreniče, nyní Brno; **80 let pan Antonín Boček** z Ozeran, nyní Blansko.

Všem jubilantům přejeme pevně zdraví a životní pohodu.

Za region Jan Pavlica

Region DOMAŽLICE:

V říjnu oslaví **88 let pan Boris Krejch** z Ivaniče, nyní Meclov; **91 let paní Marie Kurcová** z Dolinky, nyní Srby; **69 let paní Ludmila Tomíčková**, nyní Lochousice.

Přejeme všem pevně zdraví, spokojenost a pohodu.

Za region Libuše Průchová

Region CHEB

Ve 4. čtvrtletí 2018 oslaví životní jubilea naši krajané: **85 let pan Rostislav Pancíř** z Volkova, nyní ve Vojtanově; **70 let pan Václav Srp** z Volkova, nyní Podhrad; **88 let pan Jiří Zahradník** ze Straklova, nyní v Chebu; **85 let paní**

Emilie Zajacová ze Zálesí, nyní Dolní Žandov.

Pevně zdraví a životní pohodu jménem krajanů přeje Libuše Pancířová

Region KARLOVY VARY

V říjnu se dožívá **82 let paní Helena Horáková** z Huto Mariatina, bytem Karlovy Vary.

Za Karlovarský region další léta ve zdraví a pohodě přeje Tamara Ederová a Larisa Zábranská

Region MARIÁNSKÉ LÁZNĚ

V průběhu roku 2018 slaví narozeniny tito naši členové: **pan Mgr. Josef Hauzar**, 59 let, Mariánské Lázně; **paní Jiřina Kokštejnová**, 84 let, Klimentov-Velká Hleďsebe; **paní PhDr. Alevtina Kieselbachová**, 78 let, Bečov n/Teplou.

Všem oslavencům vše nejlepší přeje za region Mariánské Lázně, Jaroslav Juha

Region MORAVSKOSLEZSKÝ

V říjnu slaví **75 let paní Mgr. Drahomíra Chlebková-Schovánková** z Novokrajova, bytem Ostrava-Poruba; **83 let paní Vlasta Jeníčková**, nar. Ostrava, bytem Třemešná u Krnova; **87 let paní Evženie Haráková-**

Samcová z Dembrovky, bytem Char. domov Moravec.

Oslavencům přejeme vše nejlepší, hodně zdraví a pohody.

*Za Moravskoslezský region
Zdenka Novotná a Marie Seitlová*

Region OLOMOUC

V říjnu oslaví **84 let pan Jiří Vořech** z Moldavy, nyní bytem Olomouc; **82 let paní Vlasta Zapletalová** roz. Prošková z Mirohoště, nyní bytem Hněvotín; **70 let pan Václav Šulc** z Hněvotína u Olomouce.

Těmto našim členům do příštích let přejeme hodně zdraví a osobní pohodu.

Za region Ing. Miroslav Nerad

Region PRAHA

V říjnu oslaví **91 let pan doc. MUDr. Alexandr Muratov** z Kyjeva, nyní Praha; **85 let paní PhDr. Miloslava Žáková CSc.** z Kupičova, nyní Praha; **81 let paní Jiřina Orltová** z Martinovky, nyní Praha; **75 let paní Ing. Vlasta Chromá** z Prahy, nyní Benešov.

Všem jubilantům přejeme do dalších let mnoho zdraví, štěstí a životní pohodu.

Za pražský region Ing. Ludvík Engel

Region RAKOVNÍK

V měsíci říjnu oslaví **96 let paní Tatjana Broumová** z Hulče Č., nyní Hořesedly; **80 let pan Josef Krouský** z Jezírka, nyní Rakovník.

*Vše nejlepší, hodně zdraví a životní pohodu do dalších let za region přeje
V. Vohralík*

Region ŠUMPERK

V měsíci říjnu oslaví **83 let paní Emilie Nesvadbová**, roz. Vígnerová z Malina Českého, nyní Šumperk a **75 let pan Václav Michálek** z Burhiny, nyní Velké Losiny.

Do dalších let přejeme hodně zdraví, štěstí a spokojenosti.

Za výbor regionu Jaroslav Miller

Region TACHOV

V říjnu slaví narozeniny **77 let paní Olga Antošová** z Olšanky, nyní z Tachova; **89 let pan Jiří Čermák** z Olšanky, nyní z Berouna; **77 let pan Jan Janča** z Antonovky, nyní z Tachova; **83 let paní Ludmila Morgensteinová** z Olšanky, nyní z Tachova a **80 let paní Evženie Tomšovicová** z Olšanky, nyní z Tachova.

Všem jmenovaným jubilatům, přejeme do dalších let pevné zdraví, štěstí a rodinou pohodu.

*Za region Tachov Květoslava Vachudová
a Jana Barvíková*

Region VYŠKOV

V říjnu slaví **paní Olga Pěničková** roz. Krejčíková z Okolek, bytem Újezd u Brna, **90 let**.

*Za region Vyškov, Václav Černý.
K blahopřání se připojují i ostatní
členové regionu.*

Region ŽATEC

V říjnu oslaví **82 let paní Ludmila Fraňková** z Podhájců, nyní Žatec; **70 let pan Jaroslav Honza** z Lišan; **60 let paní Drahomíra Hostková** ze Žatce; **83 let paní Jitka Chundelová** z Volkova, nyní Žatec; **90 let pan Václav Malhauz** z Hrabín, nyní Chomutov; **83 let pan Vladislav Musil** z Bílé Krenice, nyní Dobroměřice; **88 let paní Alžběta Němečková** z Michalovky, nyní Žatec; **82 let paní Božena Soukupová** z Volkova, nyní Žatec; **91 let paní Marie Šircová** z Č. Dohorostaj, nyní Jimlín; **85 let paní Jiřina Zachová** z Volkova, nyní Liběšice; **75 let paní Anna Cejtchamrová** ze Zdobunova, nyní Siřem; **75 let paní Miroslava Kalkusová** ze Sofiev, nyní Vroutek; **81 let paní Vlasta Lněničková** z Buršovky, nyní Podbořany; **87 let paní Helena Tomrdlová** z Buršovky, nyní Podbořany.

*Do dalších let hodně zdraví a štěstí
v životě, za region přeje Slávka Černá.*

NAŠE ŘADY OPUSTILI:**Region LITOMĚŘICE**

Ve věku 88 let zemřela **paní Irena Čáscarová** ze Závídova, posledně bytem Mělník-Mlázice.

*Upřímnou soustrast rodině věnuje za
region Litoměřice Daniela Zelenková,
jedenatelka*

Region MORAVSKOSLEZSKÝ

V měsíci červnu 2018 zemřel **pan Jaroslav Janko**, narozený na Martinovce, bytem Krnov.

V měsíci září 2018 zemřela **paní Ludmila Réblová** – Kabátová ze Mstěšína, bytem Suchdol nad Odrou, poslední 4 roky byla u syna ve Zlatých Horách.

*Upřímnou soustrast za Moravskoslezský
region Zdenka Novotná a Marie Seitlová*

Region ŽATEC

Dne 5. 9. 2018 zemřel **pan Radislav Vodráško** ve věku nedožitých 92 let. Pocházel z Bludova, naposledy bytem Černčice.

*Upřímnou soustrast vyjadřuje za region
Slávka Černá.*

Příspěvky na tisk září

Region Litoměřice: nejmenovaný dárc, Roudnice nad Labem, 200 Kč; Miluše Kovačíková, Litoměřice, 200 Kč;

Region Praha: Nislava Lubertová, Praha, 200 Kč; Věra Holubeva, Praha, 200 Kč;

Region Chomutov: Jan Hovorka, Žatec, 200 Kč; Jaroslav Ludvík, Jirkov, 200 Kč; Václav Menšík, Most - Rudolice, 150 Kč; Radka Vetýšková, Chomutov, 100 Kč; Nora Tomášková, Jirkov, 200 Kč; Vlasta Nedbálková, Údlice, 200 Kč; Miloslava

Šatrová, Chomutov, 200 Kč; Stanislava Lebedová, Chomutov, 100 Kč; Jaroslav Báča, Horní Jiřetín, 200 Kč;

Region Moravskoslezský: Jaroslav Loukota, Šenov u Nového Jičína 500 Kč; Dr. Ing. Anna Plchová, Paskov 500 Kč; Terezie Zajíčková, Kujany, 500 Kč; Anna Vendolská, Rusín, 300 Kč; Kristýna Davidová, Hladké Životice, 250 Kč; Milada Foretová, Hladké Životice, 250 Kč; Stanislav Kopecký, Hladké Životice, 250 Kč; Milena Plandorová, Suchdol nad Odrou, 200 Kč; Josef Knob,

Moravice, 200 Kč; Marie Dužíková, Nová Ves-Frýdlant n/ Ostr., 200 Kč; Marie Rošlapilová, Hl. Životice, 200 Kč; Helena Esterkesová, Nový Jičín, 200 Kč; manželé Marešovi, Studénka, 200 Kč; manželé Vyhlídalovi, Jindřichov, 100 Kč; Vlasta Juříčková, Šenov u Nového Jičína, 100 Kč; Vjačeslav Shliakovyi, 250 Kč;

Region Žatec: Věra Turšnerová, Líčkov, 150 Kč.

*Všem dárcům srdečně děkujeme
Alena Kučerová*

Upozornění! Název konta: Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, Praha č. ú.: 252001907/0300 Československá obchodní banka a.s., Poštovní spořitelna, Roztylská 1, 225 95 Praha. Dary můžete posílat na adresu hospodářky Sdružení: Marie Nečasová, Podhájek 68/V, 471 24 Mimoň, tel: 728 351 726, e-mail: m.necasova@seznam.cz. Prosíme, abyste neupomínali zveřejnění dárců a darů, zveřejňujeme je až po obdržení účetního dokladu. Peněžní dary neposílejte na adresu šéfredaktora. Změny v evidenci členství, adres, přihlášky nových členů, ukončení členství a dotazy zasílejte zásadně na adresu hospodářky. Děkujeme.

Vydává Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel pro potřebu svých členů. Za obsahovou náplň odpovídají autoři příspěvků. Vychází jako občasník. Číslo vydání 8/2018. Šéfredaktorka: Šárka Horská. Příspěvky nejsou honorované, nevyžádané rukopisy se nevracejí. Příspěvky zasílejte na e-mailovou adresu: zpravodajscvp@seznam.cz nebo na korespondenční adresu: Šárka Horská, Průběžná 27, Praha 10, 100 00. Tiskne: Neoset, Ke Březině 86, 142 00 Praha 4 – Písnice. Registrováno Ministerstvem kultury ČR pod ev. č.: MK ČR E 5901. **Termín pro zaslání příspěvků do č. 9/2018 je 31. 10. 2018.** Stránky SČVP www.scvp.eu. Toto číslo vyšlo 8. října 2018.